

kõrgemad kohhad oskada, sepärrast on nüüd sedda warro petud, et liinna kirriko tornide ja monne mu kõrge hõne otsa pitknewardad on pandud seisma, et uende abiviga kirrikud ja muud teised sured honed kahjo eest varjata. Misugust pitkneworrast peab ka Oslleweste kirriko torni otsa pandama, kui torn saab valmis sanud.

Kes jouaks kül keik need tullekahjud ülles arvata, mis maal siin ja seal vannast on sündinud, ja igga aasta veel jubtuwad! Sõa aial ennemuiste on meie Ma kirrikud ennamiste puhhas ja sedda enam kui ükskord, ning ka mitto moisa ja fulla õrrapõletud. Jummalä tulloke taevast sõbb fa igga aasta siin ja seal monne hõne ärra; kolmas aasta vast käes, et pitkne Wiromaal ligistikko Simona ja Haljala kirriko tornid ja kirriko fattussed võilema panni. Agga ka innimeste ennesti sū läbbi sünib iga aasta märkamatta paljo tullekahjosid, mis mitte nenda saaks olema, kui enam olleks hoolimist ja warrumist! Kas neid reie-

sid ja tubbasid wähhå, mis vilja harrimis. se ja mugi aial liakütmisse ja perotulle läbvi otsa lõpwad, et ehk pöllerat peergo ahte sisse pistetakse, ehk et pahima ja õigede sisse mahhakuks, ehk et pero otsast süssi ehk terive tungal mahhapillatakse, ilma surnuks tallamatta, ehk et petoga laekas, reie al, lautas ja maial kāiwad, kus tullega kartusseta ei woi käia! Kas pipudega wähhå kahjo tehtud! Monni rutimal perrenaene, kui leibo teeb, pistab ikka veel ahjolua räästasse, ehk panneb räästa naale püsti, ilma sox kulumatta, kas ehk monni ellus süssi ehk tullesädde fallaja ragude wahhele jänud. Ellusaid süssi fantakse ikka veel sütussekülle oue ja perrest petresse, eggas pandagi iga gakord paia ehk ühhe mu kiindla riista sisse. Reie, toa ja sauna abjud ei wadeta mitte truiste läbbi, kas ehk wiggased on, eggas woida diete ärra; perotullega mitmes paikas ikka veel linno folkiwad ja harriwad; lapset jätvad ka tihti üksi koo, et pole wanna innimest feddagid neid feelmas ja farrista-